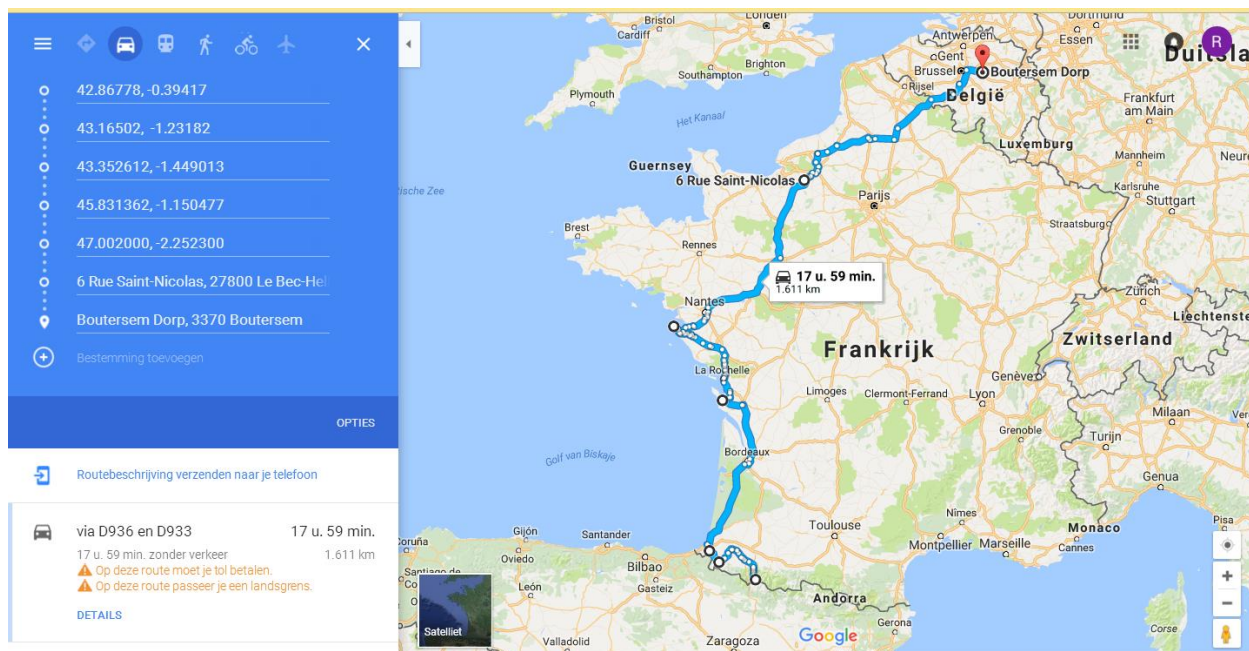

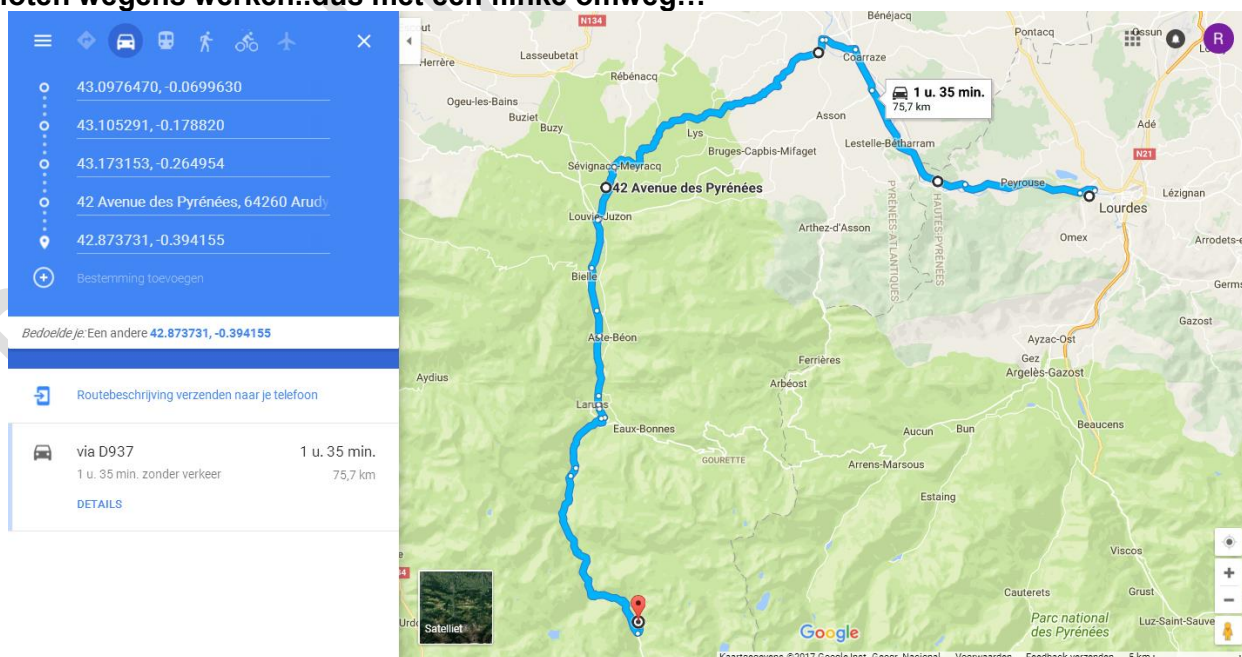
Lourdes, juni 2017

deel 2: Terugweg, van Lourdes via Artouste en St Jean Pied de Port, naar boven en thuis via de kust...

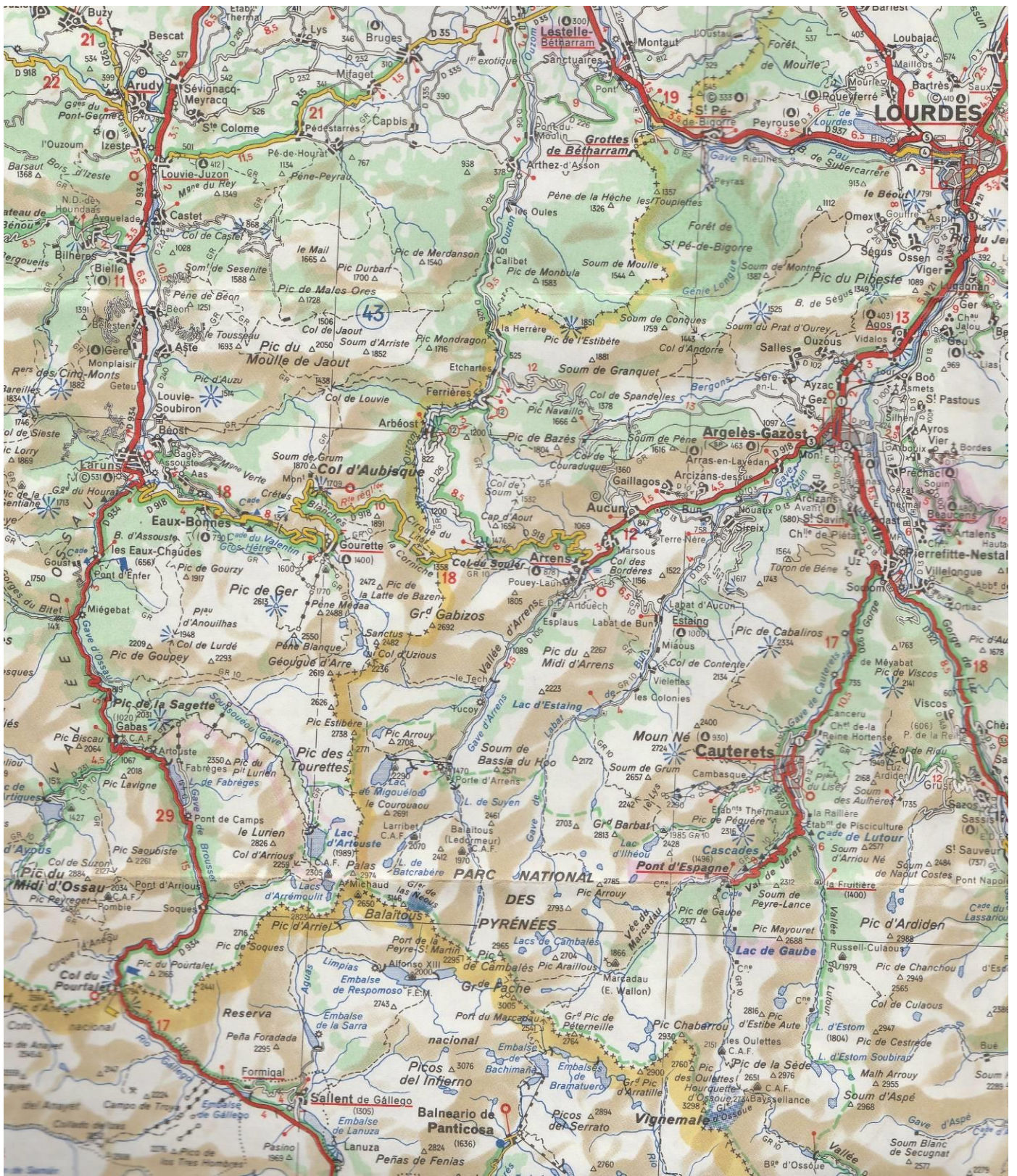
Van Artouste naar St Jean Pied de Port, langs Espelette naar Bourcefrance, met een dagje naar Ile d'Oleron zelf... naar Noirmoutier, en met tussenstop op weg naar huis in Le Bec Hellouin...

Van Lourdes naar le petit train d' Artouste..maar niet via de Soulor en de Aubisque..jammer, ..gesloten wegens werken..dus met een flinke omweg...

N 42.87759, W 0.39533 vlgs campercontact <http://www.campercontact.com/fr/france/aquitaine-z-40-64/laruns/52610/aire-de-camping-car-aire-de-camping-car-dartouste.aspx> (kaart 2)

L'aire de camping-car d'Artouste (avec borne Air Service) est située à 1250m d'altitude, au départ des pistes de ski alpin l'hiver et à proximité des randonnées du Parc National des Pyrénées en saison estivale et au départ de l'excursion du Train d'Artouste. Le site propose environ 80 emplacements pour stationnement illimité le long du lac de Fabrèges entre le pont (RD934) et la barrière canadienne. Borne de service située à gauche à l'entrée du grand parking.

Dinsdag 13 juni...de dertiende..we hadden het kunnen weten... We vertrekken « goed op tijd » op de camping, maken een ommetje langs de Leclerc op de weg naar Tarbes, en rijden de Col du Soulor en de Aubisque tegemoet...Als we na Argeles –Gazost de goeie richting opdraaien zien we wel al een bord « Col du Soulor fermé » ..maar gezien ik begin juni nog had gecheckt dat ze open waren maakten we ons niet al te veel zorgen.. Onderweg was er nog een « plaatselijke markt »..met de blijkbaar erbij horende « plaatselijke verkeersbeperingen »...maar wat verderop staat er een bord dat de « col du Soulor et l' Aubisque » geferreerd zijn ingevolge « travaux »...We maken dan maar rechtsomkeer, en het gaat via Lourdes en Betharam..naar Arudy en Artouste...een « omwegje » van zo'n 60 km... Het staat vast dat « le petit train d'Artouste » niet meer voor vandaag gaat zijn...Want net voor de moeilijke passage in « Eaux Chaudes » komen we terecht in een opstopping, na een ongeval bij de wegenwerken...Het is snikheet als we uiteindelijk op de camperplaats aan het Lac de Fabrèges aankomen. We installeren ons, en gaan op verkenning naar de « billetterie » aan de voet van de télésiège. En kopen gelijk onze tickets voor woensdagmorgen, de eerste rit van 9 uur. Nadien breng ik nog een bezoekje aan de Tourist info... »désolé, monsieur »..maar in het nederlands hebben we hier niks...vriendelijk en behulpzame juffrouw...

Dan maar terug naar de camper, en wat lezen voor de uitstap van morgen...

Oorspronkelijk werd de spoorlijn in 1920 aangelegd voor de werken aan de stuwdam van Artouste. Reeds van in 1932 werd het treintje toeristisch uitgebaat. Vanuit het treintje heb je een ongelooflijk uitzicht op de toppen van de Pyreneeën. Tijdens de rit zie je de flora en fauna van het hooggebergte. Marmotten, gieren, de eenzame boerijen met de kudde schapen en runderen er omheen.

Hij rijdt op een smal spoor van 10 km lang, op 2000 m hoogte langs de bergwand.

De excursie duurt 3½ uur, skilift + retourtje met de trein inbegrepen, met een stop van 1u20 bij het meer van Artouste.

Tijdens deze excursie heeft u een prachtig uitzicht over het massief van Ossau, en duizelingwekkende uitzichtpunten over de vallei van Soussouéou.

Bij aankomst brengt een bewegwijzerd pad u binnen 15 min. naar het meer van Artouste, dat zich uitstrekt aan de voet van de hoogste toppen van de Pyrénées Atlantiques.

Woensdag zijn we al vroeg uit de veren. Het is een kwartiertje stappen tot de lift. Die brengt ons na een tiental minuten aan de startplaats van de treintjes.

De rit van zo'n 55 minuten langs de bergflanken is prachtig. Onderweg langs de duizelingwekkende afgronden is de moeite. Onderweg storen we verschillende marmotten bij het ontbijt. Ondanks dat ze de denderende treintjes gewend zijn duiken ze snel in hun pijpen als we eraan komen. Het meer van Artouste is niet echt de moeite. Je kan van daar nog wel een wandeling maken naar een 'refuge', zo'n uur en een kwart stappen, maar daarop zijn we niet voorzien. We zakken al snel terug af naar het stationnetje voor de terugrit.

De marmotten zijn aan de siesta begonnen, en laten zich jammer genoeg niet meer zien. Het is zowat 1 uur als we terug aan de camper zijn. Na koffie zetten, en een snel broodje, gaan we op weg naar onze volgende halteplaats :

St. Jean Pied de Port.

Weerom langs de smalle passage in Eaux Chaudes, en de wegenwerken net erna...

Dan gaat het via grotere en kleinere dorpen , met een pest aan zones 70-50- en 30 ..tot we eindelijk op de camping van St. Jean aanlanden.

Het staat er goed vol, merendeels campers, een zeldzame caravan...en tentjes van

« Compostelagangers »...We installeren ons op 1 van de resterende plaatsen, en daarna is het platte rust

Donderdag slapen we uit, na nog maar eens een onrustige nacht. Deze keer is de tikkende regen de slaapverstoorder.

*Camping Municipal Plaza Berri Hébergement classé selon les nouvelles normes ***

*Avenue du fronton 64220 **SAINT-JEAN-PIED-DE-PORT***

*Tél +33 5 59 37 11 19 **gps : 43.161479, -1.236258***

Email : accueil@saintjeanpieddeport.fr

Site : <http://www.st-jean-pied-de-port.fr> saintjeanpieddeport-paysbasque-tourisme.com

Terrain de camping classé - tourisme

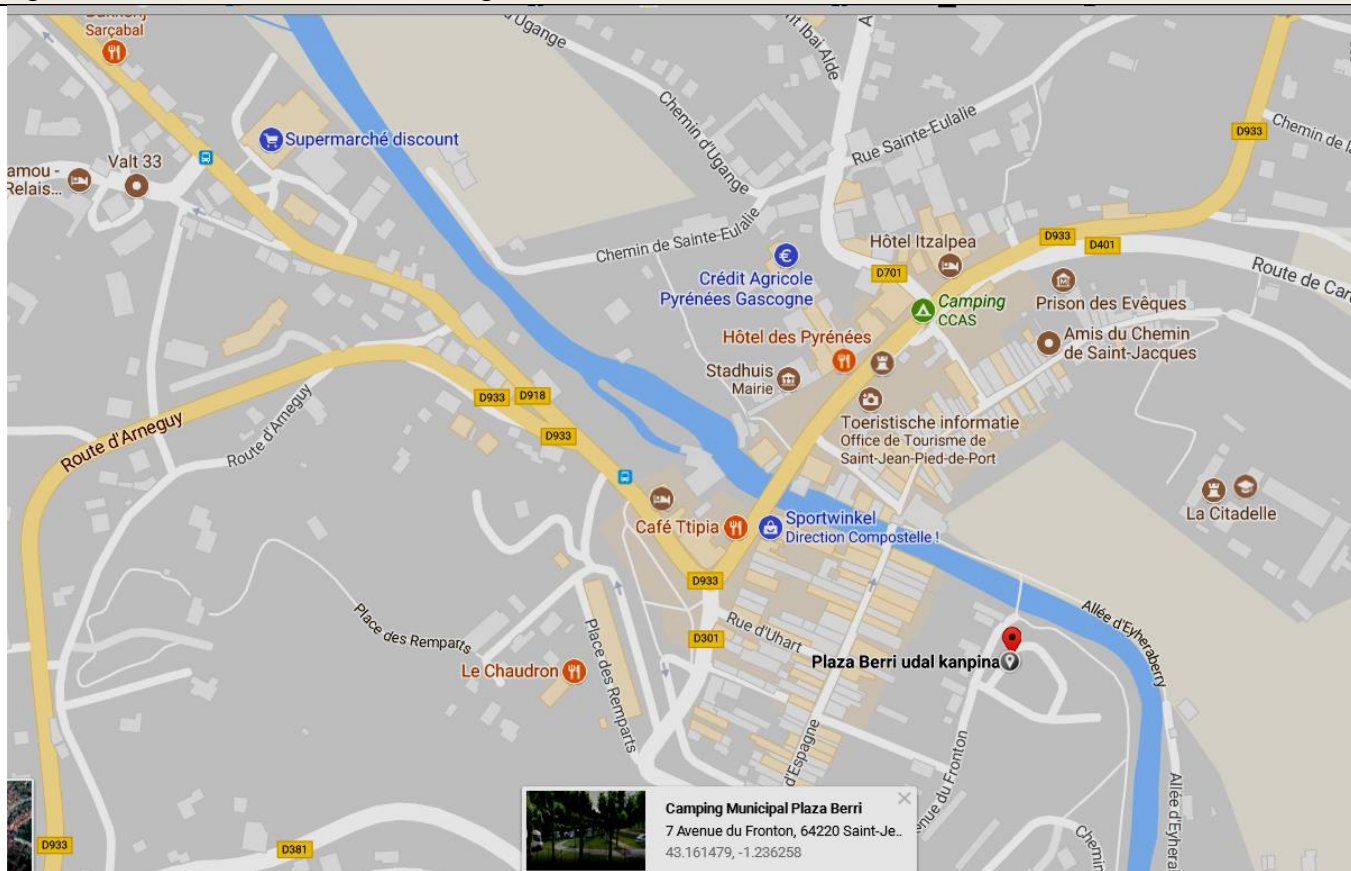
Accès handicapés

Animaux admis

Groupes acceptés

Nb empl. classés : 53

Situé à 200m du centre historique de Saint Jean Pied de Port et proche de tous commerces, le camping municipal Plaza Berri s'étend sur les bords de la Nive et offre un cadre des plus agréables avec des zones ombragées.

Na het ontbijt gaat het richting « overdekte markt »..waar vooral de schapenkaasboeren, 2 bakkers, en wat artistiekelingen present tekenen.

We laten ons verleiden door de « pain tradition », de « gâteau basque », en een lokale producent van « piment d'espellelette »-producten.

Daarna gaan we sightseeing-en door het mooie oude stadje. En kijken intussen uit voor een restaurantje voor 's avonds. Dat valt wel even tegen : Het overgrote deel van de restaurateurs wil op donderdagavond rusten – en is dus dicht. Na in de snuisterwinkeltjes nog wat souvenirs voor de thuisblijvers te hebben gevonden, vinden we nog een vrij tafeltje bij « Chez Edouard » op de Place Charles de Gaulle, recht tegenover het stadhuis. Er zit wel wat volk (dus 't zal er wel lekker zijn zeker..redeneren we..), maar dat is blijkbaar tenslotte enkel te wijten aan het feit dat er verder niks open is.

We kiezen voor een « cotelettes d'agneau », en « iets » met kalfsvlees...Onvriendelijke bediening, vlees dat niet echt warm was, frietjes die precies al 2 keer voordien gebakken waren. Bovendien blijken de porties voor de autochtonen wel wat meer volume te hebben, dan deze voor de « toevallige bezoeker » .Voor iedereen die na ons komt: een afrader...

St. Jean Pied de Port zelf is echter een bezoek meer dan waard. Zelden zo'n mooi authentiek geheel gezien.

Saint-Jean-Pied-de-Port, hoofdstad van Laag Navarra en bekende etappe op de route naar Santiago, heeft zowel de bedevaartgangers die hier stoppen als de liefhebbers van oude gebouwen veel te bieden...

Het middeleeuwse plaatsje *Saint-Jean-Pied-de-Port* wordt omringd door stadsmuren van roze zandsteen. Het is zeer charmant door zijn middeleeuwse klinkerstraatjes met oude huizen, de oude brug over de Nive, de prachtige gevels aan het water, de kerk van de twaalfde eeuw, de brug *Notre Dame*, de Romeinse brug, de indrukwekkende burcht verbouwd door *Vauban*, en waarvan het silhouet boven de daken van de stad uitsteekt. Om van het mooie uitzicht over *Saint-Jean-Pied-de-Port* en het groene Baskenland te kunnen genieten, moet u wel tot aan de ingang van de burcht klimmen. Door de *Saint-Jacques* poort weer naar beneden langs de burchtstraat, waar we even de tijd nemen om de oude huizen te bezichtigen, of om eventjes wat winkeltjes in te gaan. Neem op 41 rue de la Citadelle even een kijkje in de Gevangenis van de Bisschoppen (*Prison des Évêques*): het museum biedt een permanente expositie gewijd aan de paden van Santiago in de middeleeuwen!

Omgeven door bergen, de voeten in de Nive, *Saint-Jean-Pied-de-Port* is ongetwijfeld één van de mooiste steden in het noorden van Baskenland.

Saint-Jean-Pied-de-Port is gebouwd in de twaalfde eeuw na Christus, in opdracht van de Koningen van Navarra. ter vervanging van *Saint-Jean-le-Vieux*. Al snel na de oprichting van het stadje, kwamen er veel pelgrims langs die op weg waren naar Santiago de Compostella. Zowel de pelgrimsroute vanuit Parijs, als de pelgrimsroutes vanuit Vézelay en Le Puy-en-Velay komen samen in *Saint-Jean-Pied-de-Port*. Omdat *Saint-Jean-Pied-de-Port* aan de voet van de Pyreneeën ligt, was het plaatsje de laatste stop van de pelgrims, voordat zij verder reisden door de Pyreneeën. Voor de pelgrims was de oude toegangspoort tot *Saint-Jean-Pied-de-Port*, de *Porte St-Jacques*, een van de herkenningspunten.

Er is een afdeling van «Amis du Chemin de Saint-Jacques» aan de Rue de la citadelle. Als we in de voormiddag er langskomen staan de mensen tot buiten aan te schuiven, voor info, voor slaapgelegenheid, om briefjes op te hangen op een “contactbord” ..en voor hun stempel... Ook in de “Église Notre-Dame du Bout du Pont” zien we in de namiddag een paar “contactbriefjes” hangen. Die “Camino” naar Compostella is toch wel iets magisch...

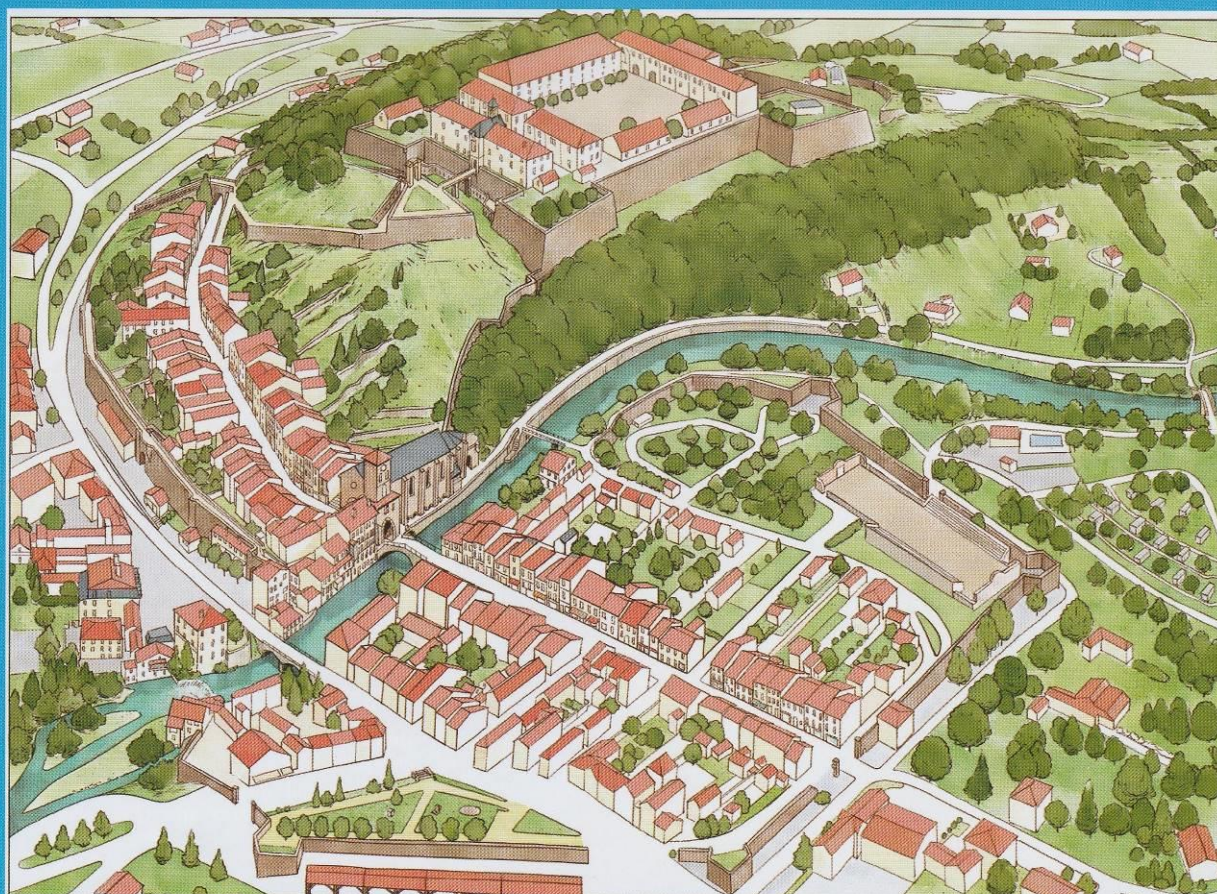

LÉGENDE TOURISTIQUE

- 1 Maison Mansart (mairie) *Inscrite Monument Historique*
- 2 Porte de Navarre *Classée Monument Historique*
- 3 Porte Notre-Dame *Classée Monument Historique*
- 4 Église Notre-Dame du Bout du Pont *Inscrite Monument Historique*
- 5 Maison Larrabure (N°7)
- 6 Porte de France *Classée Monument Historique*
- 7 Maison Arcanzola (N°32)
- 8 Prison dite des Évêques *Inscrite Monument Historique*
- 9 Chemin de ronde *Classée Monument Historique*
- 10 Porte St-Jacques *Classée ou Patrimoine Mondial de l'Humanité (UNESCO)*
- 11 Point de vue
- 12 Citadelle *Classée Monument Historique*
- 13 Pont d'Eyheraberry
- 14 Porte d'Eyheraberry *Classée Monument Historique*
- 15 Porte d'Espagne *Classée Monument Historique*
- 16 Maison des États de Navarre
- 17 Porte de Cize *Classée Monument Historique*
- Accueil pèlerins (N°39)
- Office de Tourisme
- Chemin de St-Jacques de Compostelle
- Chemin de ronde
- WC

INDEX DES RUES

Arnéguy (route d')	C1/C2	Mayorga (chemin de)	D2
Bergers (rue des)	B3	Maréchal Harispe (route du)	E2/F2
Çaro (route de)	C4/D5	Napoléon (route)	E2/F2
Citadelle (rue de la)	C3/C4	Nasse (chemin de la)	C4/C5
Citadelle (chemin de la)	D5	Olhonce (chemin d')	E4
Église (rue de l')	C3/D3	Renaud (avenue)	C3
Espagne (rue d')	D3	Remparts (place des)	D2
Eyheraberry (allées d')	D3/D4	Saint Michel (route de)	E3/F3
Eyheraberry (chemin d')	E3	Sainte-Eulalie (Chemin de)	C2/C3
Floquet (place)	D2/D3	Sainte-Eulalie (rue de)	C3/C4
Fontaine (rue de la)	D3	Saint-Jacques (chemin de)	C4
France (rue de)	C3	Sauveur Haramburu (rue)	B3
Fronton (avenue du)	D3	Taillalalde (chemin de)	C5/D5
Général de Gaulle (place du)	C3	Trinquet (place du)	C3
Jaï-Alaï (avenue du)	B4/C4	Ugange (rue d')	B2/C2
Juan de Huarte (place)	D2	Uhart (rue d')	D3
Jacques Lemoine (rue)	B3	Uhart-Cize (route d')	C1/C2
Kurutxamendi (chemin de) ..	E2/F2	11 Novembre (rue du)	B3/B4
Liberté (rue de la)	D3	Zalikarte (chemin de)	B3/B4
Lucia (allées)	D3		

VIILLE VILLE FORTIFIÉE

1 Maison Mansart : Cette maison construite au début du XVIIIe siècle était celle d'un négociant en laine, David de Fourré. Sa belle façade harmonieuse, symétrique et régulière lui confère un charme particulier. Les mansardes couronnant le toit lui ont donné cette appellation. L'hôtel de ville s'y est installé.

2 Porte de Navarre : Percée dans la muraille médiévale, elle a conservé ses caractéristiques originelles, un bel arc et passage en voûte ogive. Cette porte ouvrait sur la petite place devant l'église, emplacement de l'ancien marché médiéval. Autrefois, carrioles, charrettes et attelages devaient se frayer un passage pour achalander les étals.

3 Porte Notre-Dame : fait face au pont vieux enjambant la Nive et au quartier de la rue d'Espagne. Les statues de saint Jean-Baptiste et de la Vierge à l'Enfant à l'étage de la tour-porte témoignent de leur protection bienveillante.

Petit train touristique

Visites commentées de la ville. Tous les jours, de Pâques à Toussaint. Départ face à la mairie. Durée 40 min.

Tarifs : Adulte : 5,50 € / Enfants (7 à 12 ans) : 2,50 € / Gratuit pour les - de 7 ans / Groupe scolaire : 2 € par enfant / Groupe adultes : 4 € par pers. (+ 30 personnes).

Visites commentées de la Citadelle

Juillet et août. Lundi et mercredi 14h30. Départ porte St-Jacques.

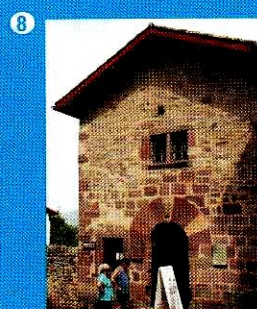
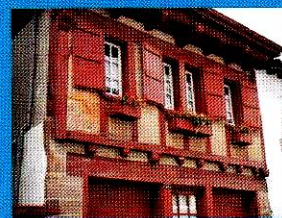
Tarifs : 3 € (11 ans et +) / gratuit jusqu'à 10 ans.

Visites commentées de la ville par des Raconteurs de Pays

Informations à l'Office de Tourisme, tél. 05 59 37 03 57.

* Tarifs sous réserve de modification

7 Maison Arcanzola : La plus ancienne épigraphie ANO 1510 apparaît sur cette maison remarquable par son étage à pans de bois et remplage en briques disposées en épis. En 1531, y naquit le Bienheureux Jean de Mayorga, Jésuite martyrisé au large des Canaries par un corsaire calviniste. Sur l'une des poutres supportant l'avant-toit, une petite croix blanche rappelle le souvenir du martyr.

Prison dite des Evêques :

Séparée de la maison Laborde (accueil des pèlerins de Saint-Jacques) par un jardin, la Prison dite des Evêques est un lieu emblématique de la ville, à l'histoire singulière. Cette appellation actuelle et récente associe deux réalités historiques distinctes, la présence d'évêques du diocèse de Bayonne lors du Grand Schisme d'Occident (fin XIVe-début XVe siècles) et la vocation pénitentiaire attestée dès la fin du XVIIIe siècle. Le monument est curieux dans son état actuel : l'entrée au pavage de galets s'ouvre sur le corps de garde suivi de cellules disciplinaires assez spacieuses et bien éclairées. Un escalier exigu permet d'accéder à une vaste salle souterraine médiévale voûtée en ogive dont la fonction d'entrepôt de marchandises paraîtrait plausible. Actuellement, une évocation inédite, une prison mystérieuse pour s'évader... au Moyen-Âge avec le pèlerin de Saint-Jacques.

Ouvert du week-end de Pâques au 1er novembre inclus. Visite libre.
Ouvert tous les jours sauf le mardi de 11h00 à 12h30 et de 14h30 à 18h30. Juillet et août, tous les jours de 10h30 à 19h00 sans interruption.
Tarif : 3 € (15 ans et +) / gratuit jusqu'à 14 ans.

4 Eglise Notre-Dame-du-Bout-du-Pont :

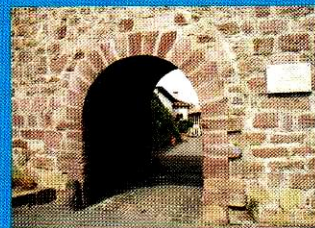
Elle est après la cathédrale de Bayonne, l'édifice gothique le plus important du Pays Basque français. La tradition attribue sa construction au roi de Navarre, Sanche le Fort, en commémoration de la victoire sur les Maures à Las Navas de Tolosa en 1212. Les premières assises de pierres, gravées de marques lapidaires laissées par les tailleurs de pierre, pourraient remonter à cette église du début du XIIIe siècle. La majestueuse façade de grès rose est décorée d'un portail gothique à colonnettes et chapiteaux sculptés. L'intérieur, avec une large nef, deux bas-côtés et deux étages de tribunes aménagés au XIXe siècle, présente un ensemble élancé de piliers et colonnes. De part et d'autre du chœur polygonal, deux triangles curvilignes ont reçu des vitraux aux armes de la ville et de la Navarre. Un orgue Cavallé Coll, récemment restauré, accompagne les offices religieux.

9 Chemin de ronde : Grâce à la récente mise en valeur, il est possible de longer la muraille médiévale, de la porte de Navarre à la porte Saint-Jacques, et ainsi suivre les pas des soldats de la garnison chargés de protéger la place forte de Saint-Jean-Pied-de-Port. Meurtrières, échauguettes, bretèches ou mâchicoulis sont autant d'invitations à une immersion dans le passé à la découverte de ce patrimoine fortifié et de l'histoire militaire de la ville. Une agréable promenade pour petits et grands sur les hauteurs de la ville !

10 Porte Saint-Jacques :

Classée au Patrimoine Mondial de l'Humanité par l'Unesco en 1998, elle est l'entrée historique des pèlerins en route vers Compostelle, qui venant du quartier de la Madeleine de Saint-Jean-le-Vieux, traversaient Saint-Jean-Pied-de-Port en direction de Roncevaux. Elle offre un joli coup d'œil sur la colline de l'Arradoy, autrefois carrière de pierres et aujourd'hui plantée en vignes sous l'appellation Trouléguy. Un rapide coup d'œil sur un complexe sportif de premier ordre. Devant le Jaï Alai, une grande bâtisse en contrebas où l'on joue à la cesta punta (Pelote Basque), se trouve le bas-relief de Juan de Huarte, médecin philosophe précurseur de l'orientation professionnelle, auteur d'un ouvrage célèbre utilisé par Montesquieu dans *l'Esprit des Lois*.

6 Maison Larrabure : Au n° 7 de la rue de la Citadelle, l'ancien presbytère de Saint-Jean-Pied-de-Port accueille une nouvelle salle d'exposition au rez-de-chaussée de la bâtisse. Venez découvrir des expositions aux thématiques diverses, du Patrimoine culturel à l'Art dans tous ses états !

6 Porte de France : qui doit son nom à son orientation vers la France.

Chemin pavé : Autrefois, les piétons et les cavaliers empruntaient ce chemin, près de la porte Saint-Jacques, pour se rendre à la Citadelle. Remarquez les pavés qui sont volontairement inclinés pour servir d'appui aux sabots des chevaux arpentant cette pente raide et sinueuse.

Roger Figo Roger Figo Roger Figo

11 Point de vue de la demi-lune royale :

Une table d'orientation permet d'y admirer un panorama merveilleux sur la vallée et son cirque de montagnes.

De dessous le pont-levis à bascule communiquant avec le Pavillon des Gouverneurs sur lequel un fin clocheton s'élève, un chemin de ronde intérieur de 269 marches peut être emprunté. Il aboutit, par la porte de l'Echauguette, contre le chevet de l'église sur les bords de la Nive. Pour les rejoindre, le marcheur moins assuré reviendra plutôt sur ses pas pour prendre le...

Chemin des écoliers : se trouvant entre les deux bastions, sous forme d'escalier dans la forêt communiquant avec le chemin de Saint-Jacques.

12 Citadelle :

Dominant la ville de plus de 70 mètres, la Citadelle se dresse au sommet de la colline de Mendiguren. Construite vers 1625-1627 puis améliorée dans la décennie 1640, elle est un exemple exceptionnel de la fortification bastionnée conçue par les ingénieurs précurseurs de Vauban. Après sa visite en 1685, Vauban y apposa sa marque, à l'image du soin apporté à l'architecture des bâtiments et des portes ou la construction de souterrains.

13 Pont et allées d'Eyheraberry :

Franchissant la porte de l'Echauguette, une promenade bucolique le long de la Nive, loin du tumulte de la vie saint-jeannaise vous mènera à l'esplanade d'Eyheraberry (moulin neuf en basque), théâtre de verdure où étaient célébrées les fêtes patriotiques durant la Révolution française. Au dessus des eaux transparentes de la Nive de Béhérobie, où les truites aiment à y danser, se dresse un pont cintré en pierre à dos d'âne dit à tort pont romain.

14 Porte d'Eyheraberry :

Percée dans la muraille du XIXe siècle, cette porte permet l'accès au quartier de la rue d'Espagne et notamment son fronton où se jouent d'intenses parties de pelote.

15 Porte d'Espagne :

Intégrée dans l'enceinte fortifiée construite dans les années 1840, elle ouvre sur la grande voie médiévale de franchissement des Pyrénées, devenue plus tard Route Napoléon et rebaptisée route du Maréchal Harispe. Aujourd'hui, ce chemin est emprunté par les pèlerins de Compostelle qui souhaitent franchir les Pyrénées et faire étape à Roncevaux après 7 heures de marche.

Rue d'Espagne :

Non fortifié au Moyen-Âge, ce quartier à vocation économique accueillait les artisans de la ville, comme en témoigne certains linteaux mentionnant le métier du maître de maison. Au numéro 9 de la rue, une inscription révèle le coût très élevé du froment en 1789, à une époque où son prix était une préoccupation majeure.

16 Maison des Etats de Navarre :

Dans cette vaste demeure du XVIIe siècle, à l'entrée en plein cintre surmontée d'un cartouche stylisé daté de 1610, se réunissaient les Etats de Navarre, sorte d'Etats Généraux du Royaume. Ces murs ont résonné d'intenses discussions ! Les débats y étaient vifs et passionnés.

17 Porte de Cize :

Située à proximité d'un ancien moulin, cette porte, dénommée également Porte de Bayonne ou Porte de Baïgorry, marque la sortie de Saint-Jean-Pied-de-Port.

À la découverte de la ville de ST-JEAN-PIED-DE-PORT

— Donibane Garaziko herria ezagutzen
Parmi les plus beaux villages de France

Dès sa fondation à la fin du XIIe siècle, à l'initiative du roi de Navarre, la cité devint la ville-clé du royaume dans ses terres du versant Nord des Pyrénées. Idéalement située au pied des Ports ou Cols de Cize et le long de la grande voie de franchissement des Pyrénées par Roncevaux, Saint-Jean-Pied-de-Port embrassa une destinée rayonnante de place forte, ville de garnison, carrefour commercial et haut-lieu du pèlerinage vers Compostelle.

Nichée à la confluence des Nives et au croisement des routes desservant tout le Pays Basque (10 min de la frontière espagnole, 40 min de Bayonne, 1h15 de Pampelune et 1h30 de Pau), cette charmante cité invite à la découverte de son riche patrimoine historique, sa gastronomie, ses fêtes, ses paysages, sa douceur et son art de vivre.

Imprimerie Arizmendi - St-Jean-Pied-de-Port - RCS B 410 647 986

Plan de la ville

SAINT-JEAN-PIED-DE-PORT DONIBANE GARAZI

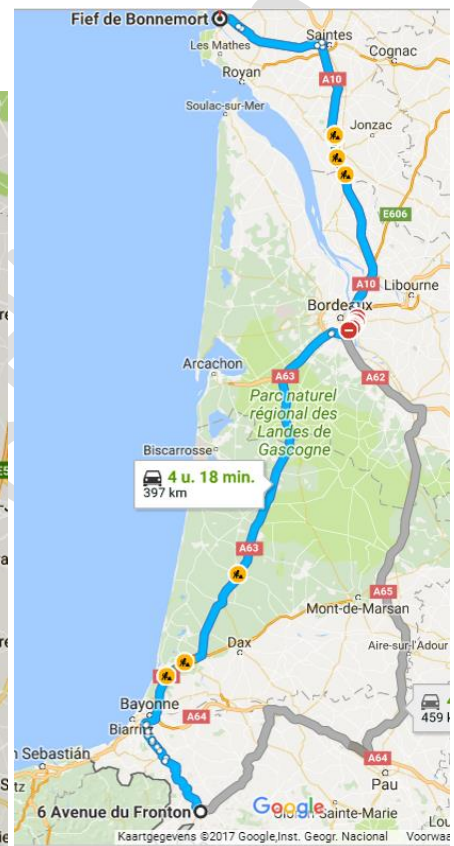
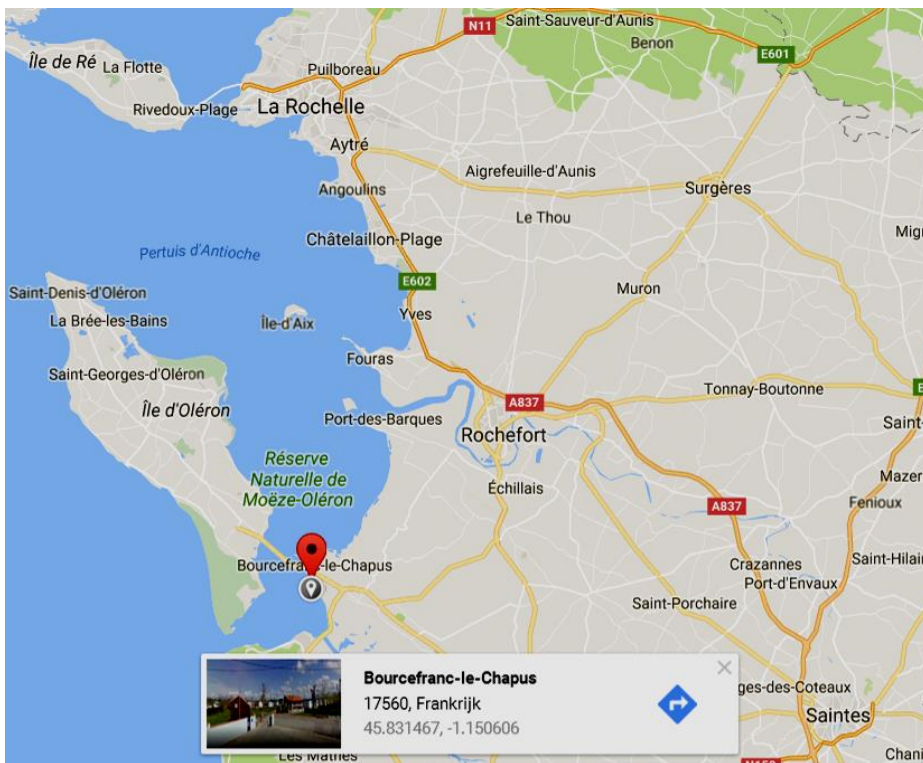
Une cité médiévale
au cœur du Pays Basque...

Vrijdag gaat het in 1 ruk een stuk naar boven:

Camping Municipal "La Giroflée" 45.831362, -1.150477

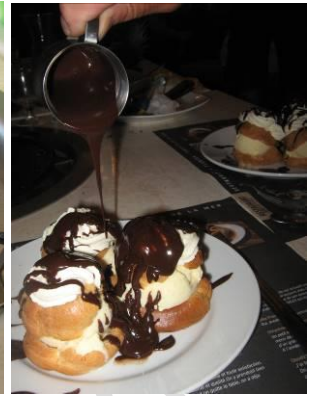

Route touristique, 17560 Bourcefranc-Le Chapus

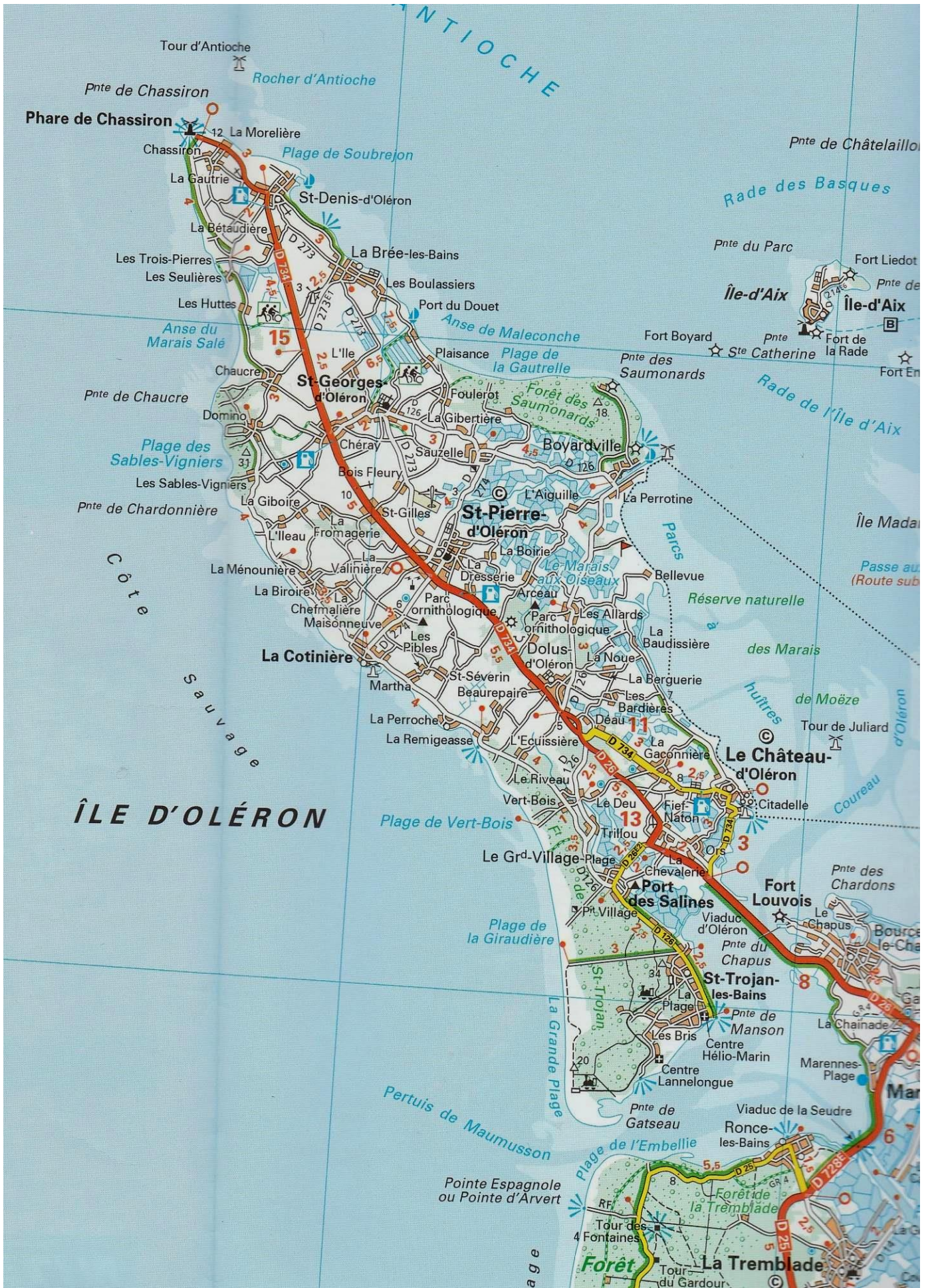
De camping in Bourcefrance is niet slecht, maar ligt 2 km van het dorp. Bovendien is de voorziene fietstocht over de brug geen lachertje, 5-6 km, zonder fietspad...(in aanleg, zou in 2018 klaar zijn...) De "camperplaats" vanwaar je het fort Louvois kan zien, is blijkbaar opgedoekt, en staan kan je nu in het dorp, op een pleintje vlakbij de "marché couvert"...Het restaurantje met tent naast de camping is wel een aanrader...De eerste avond ons laten verleiden door het spandoek "moules à volonté". Gewoon lekker, en idd "à volonté".

De avond erna teruggeweest voor een visgourmet, gelukkig gereserveerd, want tent zat goed vol. . met profiterolles erna - een hele tijd later, want vis heeft eerst wat moeten zakken.. Zeer aangename warme ontvangst, lekker eten, leuke sfeer. Een aanrader

<https://www.facebook.com/jacques.debourcefranc>

ROGER FIGO ROGER FIGO

Vanop de parking op Pointe du Chapus heb je uitzicht op de brug die l'Île d'Oléron met het vasteland verbind, en op fort Louvois. Bij laag water kan je te voet naar het fortje en bij hoog water is er een overzet.

Langsheen de zee staan overal de oesterkwekers om hun producten aan de man/vrouw te brengen..vanuit het water op je bord..verser kan niet...

Zondag is het markt, en we gaan nog snel wat inkopen doen. Tegen de middag zijn we weg naar een camping op Oleron zelf. Op goed geluk kiezen we voor «Camping Les Pins », 101 Avenue des Pins, 17310 Saint-Pierre-d'Oléron/ La Cotinière. Wegens « kort bij dorp » en « la Chaloupe »...en "accès direct à la plage

Het blijkt niet echt een aanrader, en erg duur (22,50 euro) in vergelijking met de andere die we aandeden..zeker in verhouding tot de geboden” kwaliteit” ..Aan de overkant van de straat ligt een ACSI met 3 sterren, evenver van het dorp..maar zonder “directe toegang tot het strand”...Ze ziet er van buitenaf een stuk beter uit...([CAMPING LE SOUS BOIS](#) ,Av des pins La Cotinière, 17310 Saint Pierre d'Oléron)

Haventje van La Cotinière, met viskramen er rechttegenover

Maar we vinden geen goeie plek, en 't is veel te warm om wat dan ook te doen (alzekers om te fietsen..), en na een kort bezoekje aan het haventje en de shoppingstraat, trekken we na 1 dag al naar Noirmoutier.

Onderweg rijden we langs een rij hoogspanningspylonen...met op elke mast een ooievaarsnest...En 't was blijkbaar een “vruchtbaar” jaar...

We zien ook nog de oude Eiffelbrug, en zeezoutwinningen.

Roger Figó Roger Figó

Aangezien we via de “**passage du Gois**” willen terugkeren, zoeken we een camping in Barbatre die dicht bij de toegang ligt.

Camping les Onchères, 5 Chemin de la Martinière, 85630 Barbâtre, Frankrijk lijkt wel wat, maar we zijn onderweg nog gaan winkelen, en via die D-wegen met hun oerwoud aan 70-50-30 borden ging het ook al niet vooruit...en het is kwart na zes als we voor de gesloten slagboom staan.. Geen nood: de toegangscodes voor het bareel hangt aan de deur..en je moet morgenvroeg vanaf 9 uur maar komen inschrijven. Alleen: dat is veel te laat voor ons om te vertrekken, want het is de 20^e juni 2017 om 8 uur al laagwater...en we willen absoluut niet het risico lopen op een “ark van Noë”-toestand..

<https://www.youtube.com/watch?v=lzhxGDKcPdk>

Gelukkig ligt “Domaine Le Midi”, Rue du Camping, 85630 Barbâtre, Frankrijk slechts 2 km verder. Daar kunnen we nog wel terecht...en de slagboom gaat al om 7 uur open... <http://www.domaine-le-midi.com/> GPS: 46.945083, -2.185159

Prachtig en direct aan een breed strand gelegen, mooi domein..., schaduwrijke plaatsen onder de bomen..Een aanrader..

Tot 1971 was de "passage du Gois" de enige vaste oeververbinding met Noirmoutier. De oversteek is 4,5 km lang, en kan enkel gebeuren bij eb en goed weer. Langs de weg staan reddingspalen opgesteld. Ingeval het snelwassende water de verdere overtocht belet, kan je daarboven gaan wachten op het volgende laagwater

De dinsdag al vroeg op, voor onze "mozes"-ervaring...

Passage du Gois

Wikipedia: "Le Passage du Gois is een 4,5 km lange natuurlijke oversteek naar het eiland Noirmoutier in Frankrijk. Het ligt tussen Île de Noirmoutier en Beauvoir-sur-Mer, in het departement Vendée. De oversteek wordt twee keer per dag overspoeld door hoogwater. Sinds 1971 is er een brug om Noirmoutier te bereiken, le pont du Noirmoutier.

Gedurende jaren werd de oversteek door de Noirmoutrains (inwoners van Noirmoutier) gebruikt om het vasteland van Frankrijk te bereiken, voor de bouw van de brug. Door een toename van het aantal toeristen en daarnaast enkele ongevallen staat nu aan beide toegangen tot de oversteek een kruis, waardoor je kan zien wanneer het veilig is om over te steken. Er staat ook een elektronische klok en waarschuwingsborden (in 3 talen), de oversteek mag gebruikt worden bij mooi weer en tot anderhalf uur voor en na laagwater.

Tour de France.

In 1999 was de Passage du Gois een deel van de Tour de France. Door het glibberige wegdek ontstond er een valpartij en daardoor een tijdsverschil van zes minuten tussen het peloton en degenen die niet waren gevallen. Hierdoor was voor enkele favorieten op de eindzege direct alle hoop verloren; zo werd Alex Zülle uiteindelijk tweede met zeven minuten achterstand op Lance Armstrong. Zowel in 2005 als 2011 passeerde de Tour de France er beide keren op 2 juli. Ook in 2018 zal de Tour hier passeren.

Foulées du Gois

Sinds 1987 vindt er elk jaar een loopwedstrijd plaats op blote voeten - les Foulées du Gois - die begint bij het begin van het hoogtij. De vroegsten komen aan met hun enkels tot in het water terwijl de laatsten soms al moeten zwemmen dit door de lengte van de oversteek (4,5 km!). Bij hoogtij stijgt het water zo'n 1,3 tot 4 meter volgens de factor van het getij."

LE PASSAGE DU GOIS en Vendée

CUEIL
 VERSER
 EDER
 ES MAREES
) VENDEE
 UR LE GOIS
 ADRESSES
 OUR
 TOIRE
 TACT
 R LA REGION
 PHOTOS

Un camping car pris au piège de la marée.

Quand traverser?
 Vous pouvez traverser depuis 1h30 avant jusqu'à 1h30 après l'heure de basse mer. Par exemple si la basse mer est à 12.00 heures vous pourrez traverser entre 10h30 et 13h30 soit une amplitude de 3 heures par marée.

When to cross?
 You can cross from 1h30 before till 1h30 after the low-water hour. For example if the low sea is at 12.00 hours you will be able to cross between 10h30 and 13h30 : an amplitude of 3 hours per tide.

Respectez les consignes de sécurité.
 Vous êtes nombreux à vouloir vous arrêter sur le Gois. Le stationnement sur la chaussée est interdit et très gênant pour les autres véhicules. Le stationnement sur l'estran (partie du littoral découverte à marée basse) - interdit par la loi - est toléré sur le PASSAGE DU GOIS MAIS ATTENTION DE NE PAS S'ENLISER...

La circulation des poids lourds est interdite sur le GOIS

Truck traffic is prohibited on the GOIS

Les cars sont autorisés uniquement dans le sens Beauvoir vers NOIRMOUTIER.

For coaches one-way Beauvoir to NOIRMOUTIER

LISEZ LES PANNEAUX

READ THE SIGNS

BIENVENUE...
 Quand vous empruntez le GOIS, arrêtez-vous pour lire les panneaux mis en place aux deux extrémités du Gois...

WELCOME...
 When you cross the GOIS stop and read the signs.

On constate malheureusement de plus en plus d'imprudents qui ignorent les avertissements.

https://www.passagedugois.com/crbst_5.html om de uurroosters te raadplegen van het laagwater !

HORAIRES MAREES 2017

Dates grandes marées 2017

JUIN				JUIL				AOÛT			
	BASSE MER		coef		BASSE MER		coef		BASSE MER		coef
	matin	soir			matin	soir			matin	soir	
1 J	04 59	17 25	58	1 S	05 30	17 52	53	1 M	06 42	19 12	-
2 V	06 03	18 29	--	2 D	06 30	18 54	46	2 M	07 47	20 17	37
3 S	07 09	19 34	50	3 L	07 31	19 56	45	3 J	08 49	21 17	41
4 D	08 14	20 36	51	4 M	08 32	20 55	46	4 V	09 44	22 08	48
5 L	09 12	21 31	56	5 M	09 26	21 48	51	5 S	10 30	22 51	57
6 M	10 01	22 20	62	6 J	10 13	22 34	57	6 D	11 10	23 30	66
7 M	10 43	23 01	67	7 V	10 54	23 15	63	7 L	11 47	--	74
8 J	11 20	23 38	72	8 S	11 31	23 52	69	8 M	00 07	12 23	80
9 V	11 54	--	75	9 D	--	12 06	73	9 M	00 44	13 00	86
10 S	00 13	12 27	76	10 L	00 28	12 42	76	10 J	01 20	13 36	87
11 D	00 48	13 00	76	11 M	01 04	13 17	78	11 V	01 57	14 14	86
12 L	01 23	13 34	75	12 M	01 41	13 53	78	12 S	02 34	14 54	83
13 M	01 59	14 10	71	13 J	02 18	14 32	76	13 D	03 15	15 38	76
14 M	02 36	14 49	67	14 V	02 56	15 13	72	14 L	04 00	16 29	67
15 J	03 17	15 34	61	15 S	03 38	16 00	66	15 M	04 52	17 29	58
16 V	04 02	16 26	55	16 D	04 25	16 54	60	16 M	05 55	18 37	-
17 S	04 54	17 25	51	17 L	05 19	17 55	56	17 J	07 07	19 52	52
18 D	05 52	18 28	--	18 M	06 20	19 00	55	18 V	08 23	21 03	57
19 L	06 55	19 33	52	19 M	07 28	20 09	56	19 S	09 32	22 08	68
20 M	08 00	20 36	59	20 J	08 38	21 15	63	20 D	10 32	23 05	81
21 M	09 02	21 36	70	21 V	09 43	22 17	74	21 L	11 25	23 56	92
22 J	10 01	22 32	81	22 S	10 42	23 14	85	22 M	--	12 13	99
23 V	10 56	23 26	92	23 D	11 36	--	94	23 M	00 43	12 58	101
24 S	11 49	--	99	24 L	00 08	12 27	100	24 J	01 27	13 40	99
25 D	00 19	12 39	103	25 M	00 58	13 15	102	25 V	02 09	14 20	92
26 L	01 10	13 29	102	26 M	01 47	14 01	98	26 S	02 48	15 00	82
27 M	02 01	14 19	96	27 J	02 33	14 46	90	27 D	03 28	15 40	69
28 M	02 51	15 09	87	28 V	03 17	15 32	79	28 L	04 08	16 25	56
29 J	03 41	16 00	75	29 S	04 02	16 19	67	29 M	04 54	17 18	43
30 V	04 34	16 55	63	30 D	04 50	17 10	54	30 M	05 50	18 23	33
				31 L	05 42	18 08	44	31 J	06 57	19 36	31

La traversée du Gois est sans danger...à condition de respecter les consignes de sécurité.

Vous pouvez traverser depuis 1h30 avant jusqu'à 1h30 après l'heure de basse mer. Par exemple si la basse mer est à 12.00 heures vous pourrez traverser entre 10h30 et 13h30.

En tout état de cause il convient de consulter les panneaux indicateurs de part et d'autre du Gois avant toute traversée... Les conditions météorologiques peuvent modifier ces horaires donnés à titre indicatif...

Crossing the Gois is safe ... provided you respect the safety instructions.

You can cross from 1h30 before 1h30 after the low-water hour. For example if the low sea is at 12.00 hours you will be able to cross between 10h30 and 13h30.

In any case it is advisable to consult the signs on both sides of the Gois before any crossing ... The weather can modify these schedules given for

Rond halfacht staan er al verschillende "strandvissers" langs de weg geparkeerd, hoewel het officiëel niet mag. Allemaal op zoek naar pallourdes en andere eetbare schelpen...Zo ver je kan zien enkel zand en vlakke rotsen, met hier en daar een plas in een geul...

Een beetje voorzichtig rijden voor de gladde weg, en wegens tegenkomend verkeer..het is wel een 2 vaksbaan, maar niet overdreven breed, als je elkaar met MH of camionetje moet dwarsen...

Beauvoir-sur-mer is de overkant, en vandaar gaat het richting huistoe. 850 km is wel teveel om in 1 ruk te doen, zeker als je de péage wil vermijden.

Le Bec Hellouin ligt op de weg, en doet wel een belletje rinkelen. Er blijkt zelfs een camping te zijn, en dat wordt de laatste stop van de reis.

CAMPING SAINT NICOLAS

<http://www.campingsaintnicolas.fr/>

15 Rue Saint-Nicolas, 27800 Le Bec-Hellouin, **GPS: 49.235273, 0.723533**

De camping staat al goed vol als we aankomen. Ze ligt op de heuvel zo'n 2 -3 km voorbij het dorpje..maar gelukkig is er een bospaadje dat je 1 km verder vlakbij de abdij brengt.

Groot is het dorp niet, maar het mag terecht prijken in de lijst met de "mooiste franse dorpen"..

De Abdijs van Bec werd rond 1034 door een zekere Hellouin (of Herluin), een ridder van de graaf van Brionne, gesticht. Al snel was dit een belangrijk centrum voor het christendom, dit onder de impuls van twee mannen. De bouwheer, Lanfranc de Pavia en de filosoof Anselme d'Aoste, bouwden aan de vermaardheid van dit kleine stukje Normandië door het verspreiden van spirituele cultuur van Bec ver buiten de grenzen van Normandië. Ze waren niet alleen priesters langs de oevers van de Risle maar ze waren ook aartsbisschoppen van Canterbury. Al vlug bevorderden de monniken de groei van het dorp om zo over de nodige bij de hand liggende arbeidskrachten te kunnen beschikken. Bec-Hellouin leefde zodoende bijna op het ritme van de abdijs, zowel ten tijde van vreugde als tegenslag en smart.

Het jaar 1417 maakt deel uit van de donkere jaren van Le Bec : midden de Honderdjarige Oorlog paste de priester het principe van verbrande aarde toe. Hij vreesde immers de verwoestende aanvallen van de Engelse troepen en vernielde daarom het hele dorp. Hij kon echter niet verhinderen dat de Engelsen de abdij innamen. Tijdens de Revolutie werden de conventionele gebouwen veranderd in een kazerne voor de cavalerie. Het is pas in 1948 dat de monniken Bec terugvonden, het jaar daarop gevolgd door slotzusters die er van hun kant eveneens een klooster bouwden. Naast de religieuze gebouwen onderscheid Bec-Hellouin zich door haar uitzonderlijke ligging, haar rustige en bebloemde straatjes en talrijke vakwerkhuisen.

De abdij Notre-Dame du Bec : Een historisch monument dat eigendom is van de Staat. De abdij is nu nog steeds bewoond door benedictijner monniken van wie de artisanale keramische creaties aan de basis liggen van de hedendaagse faam van Bec-Hellouin. De majestueuze Sint-Nicolaas toren domineert de conventionele gebouwen en het klooster uit de XVIIde eeuw waar een rustige atmosfeer heerst.

De Sint-Andreas kerk : de kerk die in 1039 werd opgetrokken was tot aan de Revolutie afhankelijk van de Abdij. Het was pas in 1792 dat het graf van de Gelukzalige Hellouin naar de kerk werd overgebracht. Heden bevindt deze graftombe zich echter terug in het hart van de abdij.

Woensdag is onze laatste dag in Frankrijk. We hebben nog zo'n 400 km te rijden voor we in de late namiddag terug thuiskomen..waar het gelukkig toch al een paar graden minder heet is.

Ons Louiske ziet er smerig uit, na de oversteek van Noirmoutier, en de stofwolken die hij onderweg over zich heen kreeg.. Toch zal het kuisen wat moeten wachten tot hij eerst een frisse regenbui over zich heen heeft gekregen, om het zout los te weken...daarna terug opboenen, en hij is klaar voor de volgende trip...met de kinderen naar Lloret.

Tessy en Roger , juni 2017